

Sygn. akt V GC 1019/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Rynko
Protokolant:	Sekr. Sądowy Magda Ściegaj

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

przeciwko (...) sp. z o.o. w O.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w O. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwotę 4 359,83 zł (cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 58/100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. umarza postępowanie, co do kwoty 18,18 zł,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1017 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Paweł Rynko

Sygn. akt V GC 1019/17

UZASADNIENIE

Powód (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. kwoty 4 378,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powództwa powód wskazał, że strony procesu prowadzą działalność gospodarczą. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwana zakupiła u powoda towar w związku z czym powód wystawił faktury wskazane w pozwie. Pozwany nie uregulował płatności wynikających z faktur w terminach w nich wskazanych. W związku z nieuregulowaniem płatności faktur w terminach wskazanych w fakturach powód wystawił notę obciążeniową nr (...) na kwotę 4378,01 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności zgodnie z art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8. 03. 2013 r. Od każdej z wymienionych w pozwie

faktur, które nie zostały opłacone w terminie powód naliczył kwotę 40 euro. Stanowi to zryczałtowane odszkodowanie w związku z brakiem terminowego uregulowania należności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazał pozwanemu uiszczenie całej kwoty dochodzonej pozwem wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 19 stycznia 2017 r. oraz kwotą 642 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. (k. 27).

W sprzeciwie od opisanego nakazu zapłaty pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że powód nie udowodnił swoich twierdzeń, ponieważ nie załączył do pozwu faktur w związku z którymi została wystawiona nota odsetkowa. Nadto wskazał, że strony łączyła jedna umowa wobec tego zdaniem pozwanego rekompensata w wysokości 40 euro nie przysługuje od każdej pojedynczej transakcji handlowej. Nie ma znaczenia liczba wystawionych faktur. Powód w niniejszym procesie ma prawo dochodzenia jedynie równowartości 40 euro, a nie równowartości 40 euro od każdej z faktur. Oprócz tego pozwany zakwestionował sposób ustalenia równowartości 40 euro w przypadku trzech faktur. W efekcie zdaniem pozwanego powód ma prawo domagać się kwoty 4 359,58 zł a nie kwoty 4 378,01 zł. (sprzeciw k. 30 i nast.).

Pismem z dnia 2 czerwca 2017 r. **powód ograniczył żądanie powództwa** do kwoty 4 359,58 zł, podtrzymując żądanie zasądzenia kosztów postępowania. (k. 46).

Sąd ustalił, co następuje:

Powód i pozwany pozostawali w stałych relacjach handlowych. W związku z nabyciem przez pozwanego towarów u powoda powód wystawił następujące faktury, które zostały opłacone z opóźnieniem:

- (...) opóźnienie w zapłacie 74 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 47 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 37 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 19 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 9 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 237 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 247 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 273 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 265 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 249 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 230 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 230 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 227 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 209 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 207 dni,

- (...) opóźnienie w zapłacie 181 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 173 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 163 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 149 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 146 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 130 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 69 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 60 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 57 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 195 dni,
- (...) opóźnienie w zapłacie 151 dni,

(dowody: nota odsetkowa k. 54 – 56, nota obciążeniowa, wezwanie do zapłaty k. 11 -12)

W związku z opóźnieniem w płatności w/w faktur powód od każdej faktury naliczył kwotę rekompensaty równowartości 40 euro. W ten sposób naliczono łącznie kwotę 4 359,83 zł.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

W rozpoznawanej sprawie strony nie kwestionowały okoliczności pozostawania w stałych stosunkach handlowych. Pozwany nie zakwestionował też noty odsetkowej oraz ostatecznego wezwania do zapłaty jak na k. 54 – 56. Dokumenty te złożono po wniesieniu przez pozwanego sprzeciwu i pozwany nie ustosunkował się do nich. W szczególności pozwany nie zaprzeczył jakoby zawarł z powodem transakcje udokumentowane fakturami wymienionymi w/w dokumentach i, że powód spełnił swoje świadczenie. Pozwany nie wykazał też jakoby terminy opóźnienia wskazane w notce odsetkowej i wezwaniu do zapłaty były niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. W szczególności pozwany nie złożył dowodów wskazujących na opłacenie tych faktur wcześniej niż wynika to z treści dokumentów jak na k. 54 – 56. W takiej sytuacji na podstawie art. 230 kpc sąd uznał, że pozwany nabył od powoda towary w związku z czym wystawiono faktury wymienione w dokumentach jak na k. 54 – 56. Pozwany mimo spełnienia świadczenia przez powoda nie opłacił w/w faktur zgodnie z terminami płatności, a opóźnienie w zapłacie równe jest terminom wskazanym w dokumentach jak na k. 54 – 56.

Wobec powyższego w sprawie należało ustalić, czy powód miał prawo naliczyć rekompensatę stanowiącą równowartość 40 euro, od każdej z faktury wymienionej w dokumentach jak na k. 54 -56. Przy czym pozwany, po ograniczeniu powództwa nie kwestionował wysokości wyliczonej rekompensaty.

Zgodnie z art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013 r. (Tj. Dz.U. z 2016 poz. 684) wierzycielowi od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1 przysługuje od dłużnika bez wezwania równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP ostatniego dnia roboczego poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności. Zgodnie zaś z art. 7 ust. 1

w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba, że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: wierzyciel spełnił swoje świadczenie, wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Uwzględniając powyższe na gruncie rozstrzyganej sprawy stwierdzić należy, że warunki od których uzależniona jest możliwość naliczenia rekompensaty określonej w art. 10 w/w ustawy zostały spełnione. Pozwany nie zakwestionował spełnienia świadczenia przez wierzyciela, oraz nie przedstawił dowodów wskazujących na to, że wierzyciel otrzymał zapłatę w terminie określonym w umowie. Z załączonych przez powoda dokumentów wynika, że w przypadku każdej z faktur wymienionych w pozwie pozwany pozostawał w opóźnieniu od 9 do nawet 265 dni.

Jednocześnie w ocenie sądu nie może być wątpliwości, że powód miał prawo naliczyć rekompensatę od każdej faktury, nawet jeżeli strony łączyła umowa o współpracy i transakcje dokumentowane fakturami były jej wykonaniem. Jest tak, ponieważ roszczenie o stałą kwotę rekompensaty kosztów odzyskania należności przysługuje wierzycielowi od każdej dokonywanej transakcji handlowej. W przypadku umów o współpracy przez transakcję handlową należy rozumieć każdą transakcję wykonawczą w ramach umowy. Taka wykładnia jest zgodna z celem wprowadzenia ustawy. Celem ustawy były dyscyplinowanie niesumiennego dłużnika oraz zwrot kosztów związanych z dochodzeniem należności z tytułu transakcji handlowych. W dalszej perspektywie ustawa ma zapobiec opóźnieniom w transakcjach handlowych. Taki cel ustawy nakazuje łączyć prawo naliczania rekompensaty z każdą transakcją handlową, a nie jedynie z umową ramową, czy też z umową o współpracy. W rozstrzyganej sprawie transakcje handlowe należy utożsamiać z poszczególnymi fakturami. Jak wynika z materiału dowodowego poszczególne faktury miały różne terminy płatności, były wystawiane w różnych okresach i odzwierciedlały dostarczenie towaru dla pozwanego. Każda z faktur dokumentowała więc odrębną transakcję handlową. Nie ma faktury zbiorczej dokumentującej całość stosunków handlowych między stronami. Co istotne, pozwany nie złożył umowy o współpracy. Tym samym nie udowodnił twierdzeń podnoszonych w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 10 ustawy orzeczono jak w pkt I wyroku.

W pkt II wyroku sąd oddalił żądanie powoda o zasądzenie od dochodzonej kwoty odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Naliczenie rekompensaty przewidzianej w art. 10 ustawy nie jest transakcją handlową więc powód miał prawo w tym zakresie dokonać naliczenia jedynie odsetek ustawowych za opóźnienie.

W pkt III na podstawie art. 203 kpc w zw. z art. 355 kpc umorzono postępowanie w zakresie cofniętego powództwa.

O kosztach w pkt IV wyroku sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc. Na kwotę 1017 zł składa się kwota: 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 100 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Paweł Rynko